

ZDRAVO!

Fyrst av øllum stóra takk fyri, at tit minnst meg í bønnum tykkara, og ikki minst tit sum eisini hava valt at stuðla fíggjarliga. Eg minnst tykkum í bønnum mínum.

Tá eg fór avstað úr Føroyum visti eg ikki hvat eg skuldi gera her í Bar í Montenegro, men eg var rættiliga sikkur í míni søk at eg ikki fór at enda á einari skrivstovu. Eg hugsaði at eg fór at vera ein av teimum, sum vitja sigoyningar og arbeiða á heiminum fyri fólk, ið bera brek. Men so er ikki, ið hvussu er ikki sum nú er. Mítt nýggja heiti er “StuttTíðar Samskipari fyri OM Montenegro og Serbia.”

Mítt nýggja starv inniber at móttaka fólk, ið ynskja at koma henda vegin í 3vikur ella styttri. Størsti parturin av arbeiðinum hjá mær er at vera millumlið hjá OM umboðum, sum arbeiða á flóttafólkaleguni í Serbia og teimum sum ynskja at hjálpa til har, fáa fatur á teimum røttu upplýsingunum o.s.fr.

Higartil er tíðin farin at læra montenegriskt, sum tey siga her, annars er tað innanfyri tað málið, sum eitur serbukroatiskt og minnir tað rættiliga nógv um russiskt ella rumenskt at hoyra. Eg vaski samkomuhúsið 3fer um vikuna aðruhvørja viku, 2fer um vikuna samlast toymi hjá okkum, annars eisini til sunnudags møtið. Í frítíðini brúki eg tað mesta av mínari tíð saman við Hee Mang, mínum Suður Koreanska sambúgva. Vit fara á café, læra meg at gera mat og ganga í fitness.

Hvønn mánadag hava vit øll frí, tá havi eg verið nakrar turist túrar runt um. Serliga ein túrur, sum mær dámar væl at hugsa um er gongutúrurin niðan á Vrsuta, sum er næsthægsta fjalli her í Bar. Vit vóru ikki meir enn byrjaði at ganga og eg kikaði longu eftir ondini, men eg kom tó niðan á toppin á fjallinum saman við restini av teimum vóru við.

Á leiðini niðan sóu vit eitt skeltið, ið greiddi frá um eina

serliga blómu sum veksur har um leiðir, ikki so langt eftir tað sóu vit eina slíka blómu. Hon vaks aftanfyrri greinarnar á einum træið, tætt einum steini. Hon var ikki løtt at fáa eygað á, men tó sóu vit hana onkursvegna.

Sum flest tykkara sikkurt hava fingið við, so er Montenegro eitt land við 6-700.000 innbúgvum, men ikki eingongd 300 menniskju eru kristin. Tá eg í dag aftur fór at hugsa um hasa blómuna, hvussu lítil og einsamøll hon var millum øll tey deyðu bløðini, sum vóru nógva ferð fleir enn hon. Blóman minti meg á kærleikan sum vit sum kristin eiga at vísa hvørjum øðrum, um vit hetta gera líkamikið hvussu einsamøll vit kenna okkum, kunnu vit vita at tað er ikki til einkis.

Jóhannes 13:34-35.. Nýtt boð gevi eg tykkum: At tit skulu elska hvør annan; sum Eg havi elskað tykkum, skulu eisini tit elska hvør annan. Av tí skulu øll sanna, at tit eru lærisveinar Mínir – at tit hava kærleika hvør til annan.

Filippibrævið 1:11.. fyllt við rættvísiávøksti, sum virkaður verður við Jesusi Kristi, Gudi til dýrd og lov.

Rómbævið 15:7.. Takið tí hvør ímóti øðrum, eins og eisini Kristus okkum, Gudi til dýrd!

Hetta serliga mánakvøldið fóru vit út at eta, í samband við at tað var síðstu ferð vit øll vóru samlaði áðrenn Biljana (í reyðum) gevst at arbeiða saman við okkum her í Bar.

Videmo Se,
Sigrun.